

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Efeteio Athinon (Kreikka) on esittänyt 21.11.2006 — Kokkoris D. Tsánas K.E.P.E. ym. v. Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Biomihaniki Etaireia Farmakeftikon Proionton

(Asia C-477/06)

(2007/C 20/12)

Oikeudenkäyntikieli: Kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Efeteio Athinon

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kokkoris D. Tsánas K.E.P.E. ym.

Vastaaja: Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Biomihaniki Etaireia Farmakeftikon Proionton

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö se, että määrävässä asemassa oleva yritys kielletty toimittamasta täysimääräisesti lääkealan tukkukauppioiden sille tekemiä tilauksia aikomuksenaan rajoittaa tukkukauppioiden vientitoimintaa ja sen kautta sitä vahinkoa, jota rinnakkaiskaupasta sille koituu, sellaisenaan EY 82 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä? Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että rinnakkaiskauppa on erityisen kannattavaa tukkukauppiaille sen vuoksi, että hinnat ovat Euroopan unionin jäsenvaltioissa muotoutuneet valtion asiaan puuttumisen johdosta erilaisiksi, eli sillä, että lääkemarkkinoilla eivät vallitse pelkästään vapaan kilpailun lait vaan järjestelmä, joka suurelta osin määräytyy valtion toimenpiteiden nojalla? Onko viime kädessä kansallisen tuomioistuimen velvollisuutena soveltaa yhteisön kilpailusääntöjä samalla tavalla kilpailuun perustuvilla markkinoilla ja markkinoilla, joilla valtion toimenpiteet vääristävät kilpailua?
- 2) Jos yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että rinnakkaiskaupan rajoittaminen edellä esitetyistä syistä ei aina merkitse väärinkäyttöä, kun rinnakkaiskauppa rajoittaa määrävässä asemassa oleva yritys, kuinka mahdollista väärinkäyttöä arvioidaan?

Erityisesti kysytään seuraavaa:

- 2.1) Onko asianmukaista käyttää perusteena prosenttiosuutta, jolla tavanomainen kotimainen kulutus ylitetään, ja/tai vahinkoa, joka määrävässä asemassa olevan yrityksen koko liikevaihdolle ja kokonaisvoitolle koituu? Mikäli näin on, kuinka määritetään tämän prosenttiosuuden suuruus ja vahingon suuruus — jälkimmäinen prosenttiosuutena liikevaihdosta ja kokonaisvoitosta — siten, että sitä suuremman ylityksen tai vahingon johdosta kyseistä käyttäytymistä pidetään väärinkäyttönä?
- 2.2) Onko intressien vertaileminen asianmukainen lähestymistapa, ja mikäli näin on, mitkä ovat ne intressit, joita on vertailtava?

Erityisesti kysytään,

- a) onko vastauksen kannalta merkitystä sillä, että loppukulttajalle/potilaalle koituu vain vähän taloudellista hyötyä rinnakkaiskaupasta,
 - b) otetaanko, ja jos otetaan, niin missä määrin, huomioon sairavakuutuslaitosten intressi siihen, että markkinoilla on halvempia lääkkeitä?
- 2.3) Mitä muita perusteita ja lähestymistapoja on asianmukaista käyttää nyt käsiteltävässä asiassa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Efeteio Athinon (Kreikka) on esittänyt 21.11.2006 — Kokkoris D. Tsanas K.E.P.E. ym. v. Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Biomihaniki Etaireia Farmakeftikon Proionton

(Asia C-478/06)

(2007/C 20/13)

Oikeudenkäyntikieli: Kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Efeteio Athinon

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Kokkoris D. Tsanas K.E.P.E. ym.

Vastaaja: Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Biomihaniki Etaireia Farmakeftikon Proionton

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö se, että määrävässä asemassa oleva yritys kielletty toimittamasta täysimääräisesti lääkealan tukkukauppioiden sille tekemiä tilauksia aikomuksenaan rajoittaa tukkukauppioiden vientitoimintaa ja sen kautta sitä vahinkoa, jota rinnakkaiskaupasta sille koituu, sellaisenaan EY 82 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä? Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että rinnakkaiskauppa on erityisen kannattavaa tukkukauppiaille sen vuoksi, että hinnat ovat Euroopan unionin jäsenvaltioissa muotoutuneet valtion asiaan puuttumisen johdosta erilaisiksi, eli sillä, että lääkemarkkinoilla eivät vallitse pelkästään vapaan kilpailun lait vaan järjestelmä, joka suurelta osin määräytyy valtion toimenpiteiden nojalla? Onko viime kädessä kansallisen tuomioistuimen velvollisuutena soveltaa yhteisön kilpailusääntöjä samalla tavalla kilpailuun perustuvilla markkinoilla ja markkinoilla, joilla valtion toimenpiteet vääristävät kilpailua?

- 2) Jos yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että rinnakkaiskaupan rajoittaminen edellä esitetyistä syistä ei aina merkitse väärinkäyttöä, kun rinnakkaiskauppaa rajoittaa määräävässä asemassa oleva yritys, kuinka mahdollista väärinkäyttöä arvioidaan?

Erityisesti kysytään seuraavaa:

- 2.1) Onko asianmukaista käyttää perusteena prosenttiosuutta, jolla tavanomainen kotimainen kulutus ylitetään, ja/tai vahinkoa, joka määräävässä asemassa olevan yrityksen koko liikevaihdolle ja kokonaisvoitolle koituu? Mikäli näin on, kuinka määritetään tämän prosenttiosuuden suuruus ja vahingon suuruus — jälkimmäinen prosenttiosuutena liikevaihdosta ja kokonaisvoitosta — siten, että sitä suuremman ylityksen tai vahingon johdosta kyseistä käyttäytymistä pidetään väärinkäyttönä?
- 2.2) Onko intressien vertaileminen asianmukainen lähestymistapa, ja mikäli näin on, mitkä ovat ne intressit, joita on vertailtava?

Erityisesti kysytään,

- a) onko vastauksen kannalta merkitystä sillä, että loppukulluttajalle/potilaille koituu vain vähän taloudellista hyötyä rinnakkaiskaupasta,
- b) otetaanko, ja jos otetaan, niin missä määrin, huomioon sairastuvakautuslaitosten intressi siihen, että markkinoilla on halvempia lääkkeitä?
- 2.3) Mitä muita perusteita ja lähestymistapoja on asianmukaista käyttää nyt käsiteltävässä asiassa?

Kanne 24.11.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-480/06)

(2007/C 20/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (edustajat: X. Lewis ja B. Schima)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhan-kintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (1) 8 artiklan ja III — VI osaston mukaisia velvoitteitaan, koska Rotenburgin (Wümme), Harburgin, Soltau-Fallingbostelin ja Stadenin piirikunnat (Landkreis) ovat tehneet sopimuksen jätehuollon palveluista suoraan Hampurin puhtaanapito-osaston kanssa eikä tätä palvelusopimusta ole kilpailutettu yhteisössä avoimesti tai rajoitetussa menettelyssä.
- Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neljä ala-saksilaista piirikuntaa tekivät 18.12.1995 sopimuksen jätehuollon palveluista Hampurin puhtaanapito-osaston kanssa, joka on julkisoikeudellinen laitos. Tämä sopimus tehtiin aloittamatta hankintamenettelyä ja julkaisematta yhteisössä hankintailmoitusta.

Piirikunnat ovat hankintaviranomaisia ja esillä oleva sopimus on kirjallinen rahallista vastiketta vastaan tehty palvelusopimus, joka ylittää direktiivin 92/50/ETY soveltamisen kannalta merkityksellisen kynnyksen ja se kuuluu tästä syystä tämän direktiivin soveltamisalaan.

Sillä, että Hampurin puhtaanapito-osasto on julkisoikeudellisena laitoksena itse direktiivissä 92/50/ETY tarkoitettu hankintaviranomainen, ei ole mitään vaikutusta siihen, että kyseessä oleva sopimus kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan: kuten yhteisöjen tuomioistuin on nimenomaan todennut, julkisia hankintoja koskevat direktiivit ovat sovellettavissa silloin, kun hankintaviranomainen aikoo tehdä siitä muodollisesti erillisen ja päätöksen kannalta itsenäisen yksikön kanssa rahallista vastiketta vastaan kirjallisen sopimuksen.

Ei ole todettu sellaisia tosiseikkoja, jotka oikeuttaisivat tekemään esillä olevan hankinnan ilman tarjouskilpailua neuvottelumenettelyä noudattaen ja julkaisematta ennalta hankintailmoitusta.

Komissio ei voi myöskään yhtyä liittohallituksen näkemykseen siitä, että kunnalliset kokonaisuudet eivät kunnallista itsehallintoa koskevan oikeuden perusteella valitusta oikeudellisesta muodosta riippumatta kuulu julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön soveltamisalaan. Oikeus kunnalliseen itsehallintoon ei nimittäin voi johtaa siihen, että alueellisten julkisyhteisöjen ei tarvitse noudattaa julkisia hankintoja koskevia säännöksiä. Siltä osin kuin tällaiset julkisyhteisöt tekevät sopimuksia palvelujen suorittamisesta muiden yksiköiden kanssa, niihin sovelletaan julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä. Saksan hallitus ei ole myöskään voinut osoittaa, että esillä oleva palveluja koskeva sopimus voitiin teknisistä syistä tehdä vain tietyn palvelujen suorittajan kanssa.